

комунистическите партии в Югоизточна Европа формула „народна демокрация“ опонентите противопоставят лозунга за изграждане на „българска самобитна демокрация“. „Ние трябва да спасим ОФ“ – заявяват опозиционните партии, които БРП(к) обвинява, че рушат ОФ²⁵.

Основната теза на опозиционните партии, с която те мотивират своето излизане от правителството, е тази за внесена от БРП(к) промяна в принципите за регулиране на взаимоотношенията в ОФ и многопартийната система. Отечественият фронт не се развива като истинска коалиция на равноправни автономни партии, той се е превърнал според опозиционния печат във „фиктивна фирма, зад която предпочитат да работят комунистите“, в „прикритие на еднопартийното управление“, в „параван на комунистическата партия“. „Затова ние сме в опозиция на такъв ОФ – единодушно заявяват БЗНС „Н. Петков“ и БРСДП(о). – Ние стоим на дело на позициите и програмата на ОФ, оповестена на 9 септември 1944 г.“²⁶

Ръководните органи на БЗНС „Н. Петков“ и БРСДП(о) не отричат сътрудничеството с БРП(к), но отстояват свое схващане за основите на единодействието между политическите организации на основните социални групи. Основата на ОФ трябва да бъдат независими партии с равни задължения, отговорности и права²⁷. Лоялното сътрудничество с БРП(к) може да се гради на базата на взаимно зачитане и невмешателство.

Обект на атака от страна на опозиционните партии става преди всичко провежданата вътрешна политика. В изявления за Радио Лондон през октомври 1945 г. Н. Мушанов подчертава, че „настоящото българско правителство притежава всички характерни белези на един тоталитарен режим“. В писмо до регентите от 12 ноември 1945 г. Кр. Пастухов пише, че „практикуваният терористичен режим не дава елементарни гаранции за свободни избори“. Само една партия, която носи тежка отговорност за положението в страната, според него „се мъчи да се наложи, за да прокара своята утопична програма“²⁸. На 16 ноември 1945 г. до министър-председателя и регентите е изпратено писмо, подписано от Н. Петков, К. Лул-